

לבנות אותו מיתקן עצמו בכוחות עובדי המפעל תוך 20 שעות עבודה.

● מנוף מכני הוזמן לעבודה ועמד בשדה ללא תעסוקה במשך חודש ימים. בעלי המנוף תבעו אחר-כך סכום של כ-30 אלף ל"י עבור הוזמנתו.

● סכום של כ-100 אלף ל"י שולם לחברת אולטראטוניק כדי לבדוק ולאשר את ציוד הקידוחים באבורדוס. לבסוף נזרק הציוד והונה כאבן שאין לה הפוכין ותחתיו הושאל ציוד אחר מחברה זרה.

● כמויות של כימיקלים שנבדקו ונמסרו לאויים לשימוש נזרקו למזבלה. ציוד בשווי של עשרות מיליוני ל"י לא הוחזר למחסנים, נשאר זרוק בחול מבלי שאיש ידאג לאיסופו ומינו. באותו זמן הוזמנו פריטי ציוד דומים מחו"ל בסכומים ניכרים.

● נתיבי נפט קנתה מאותה חברה שקנתה את החברה של מוטי פרידמן, מכונת קידוח מסוג ג'וי בסכום של 70 אלף ל"י. המכונה הופעלה כמכונת שרות לבאר נפט. למרות שלא התאימה ליעוד זה, באותו זמן היתה ברשות חברת נתיבי נפט מכונת שרות מסוג קארדוויי משופצת, שהיא מכונה מיוחדת לשירותים, ולא השתמשו בו.

● מנהל החברה שקנתה את קונטיננטל ממוטי פרידמן, שימש כיועץ בשכר לחברת נתיבי נפט שבניהולו של מוטי פרידמן.

● בניית תחנת שיגור חדשה שהיתה צריכה לעלות לפי הערכה 200 אלף ל"י, עלתה לבסוף בסכום של מיליון ו-200 אלף ל"י.

● בבניית המיכלים ליד רציף השייגור נעשתה טעות במדידה. כתוצאה מכך נבנו המיכלים בגובה שונה מהדרוש, דבר שמנע גראביטציה. תיקון הטעות צריך לעלות כ-2 מיליון דולר.

וזה רק מעט מזער מצורר ההאשמות. אמר אברהם יהודי: "אני בנית את השדה הזה — אני לא אתן להרוס אותו! מוטי פרידמן ידע מכל הגניבות והשחיתות האלה ולא עשה דבר. עכשיו צריך לעשות משהו כדי למנוע את המשך הביזבז. זה לא יכול להימשך ככה. אם העדויות האלה לא יעורר, אני החלטתי כבר מה אעשה — אני אעשה שביטת רעב מתחת לחלון של גולדה מאיר, כדי שכולם יידעו מה הולך באבורדוס."

גם משה ברמנחם אינו מתכוון להסיק בעדות בפני החוקר הממלכתי ולש-תוק. האיש, שסגנו של מוטי פרידמן, מאיר חן, קבע כי נעשה לו עוול בפיתור ריו. עומד להגיש תביעה משפטית פרטית נגד מוטי פרידמן לתבעו לדין על הפרת הסכם.

להקים

ועדת חקירה

כ כל אלה הם גירויים ראשוניים בלבד, אפס קצהו של קרחון. שחלקו הארי עדיין מסתתר במים. בשלב זה קשה לאמוד עדיין את היקף השחיתות. הגניבות והמעילות בנתיבי נפט מה שברור הוא שהחברה מסריחה ולא דווקא מנפט.

הממשלה עשתה צעד חיובי ראשון בכך שמינתה את עוררדין בן-זאב לחקור אם יש יסוד להאשמות שהועלו נגד החברה ומנהלה. אבל לבן-זאב לא ניתנו סמכויות של ועדת חקירה. אין הוא ראוי לגבות עדויות בדרך משפטית. הוא יכול להגיש לשר המשפטים ולשר האוצר רק המלצות בלתי מחייבות.

הדרך לטיהור האווירה העכורה של עסקי הנפט בישראל, ששימשו מקור להתעשרות קלה ומתירה לרבים, היא במינוי ועדת חקירה ממלכתית, בדומה לוועדת החקירה החוקרת את השחיתות בספורט. רק ועדה כזו תוכל לגבות עדויות מאנשים החוששים עדיין לדבר מפחד פן יפסידו את מקור פרנסתם. רק ועדה כזו תוכל לחשוף את האמת בפומבי ולמנוע זעם אורחני על שכספי המיסים של הציבור מבוזבזים בצורה כה נואלת.

סוף סוף, הנפט חיוני למדינת ישראל לא פחות מאשר משחק הכדורגל.

העיסקה למוטי פרידמן, לא נקט פרידמן בשום צעדים נגד שיצר. הקבלנים אלי בן-עוזי ופולג, קיבלו עבודת בניה קבלנית לבניית מיכלים. הם היו צריכים לבצע את העבודה בסכום של קרוב למיליון ל"י. כאשר הסתיימה העבודה הסתבר כי שולם בעדה סכום של כשלושה וחצי מיליון ל"י.

כאשר היתה צריכה להימסר לקבלנים אלה עבודה נוספת של בניית מיתקן הפרדה של מלחים מהנפט, דרש אריה שיצר מהקבלנים סכום של 4000 ל"י כ"הלוואה". כאשר נמסר על כך למוטי פרידמן, הוא לא נקט בשום צעדים.

● סגן מנהל הביצוע בנתיבי נפט הוא אוריג מילנר, מי שהיה יד ימינו של מוטי פרידמן בקונטיננטל. בשעה ש-אוריג מילנר היה מנהל מחלקת מיתקני הים, קיבל אחיו, עמיק מילנר, חווה של עבודה בקבלנות להספקת רתכים למיתקני השאיבה והקידוח בים. עבור כל רתך שסיפק קיבל עמיק מילנר סכום של 320 ל"י. באותו זמן פוטר רתכים שעבדו ברשות החברה, תמורת שכר יומי, כדי שניתן יהיה להעסיק יותר רתכים של הקבלן עמיק מילנר.

● עמיק מילנר קיבל גם עבודות של רתכות צנרת תמורת סכום של 380 אלף ל"י, חלק ניכר מהעבודה בוצע על-ידי מחלקת הציוד המיכני הכבד של נתיבי נפט עצמם. כאשר התגלו דליפות בצנרת הם תוקנו על-ידי עובדי החברה. אבל עמיק מילנר קיבל את כל הסכומים עליהם הוסכם בחוזה.

(אגב, אותו עמיק מילנר נעצר בשבוע שעבר לחקירה, אחרי שחוקרי המכס חשדו בו כי הבריח לאבורדוס מכונת שלא שולם עליה מכס. השתמש בה כחצי שנה. כן נחשד עמיק מילנר כמי שקשור ברשת הברחה של מכשירי חשי-מל, המורכבים דרך קבע דרך שדות הנפט באמצעות המיכליות המגיעות ל-ים).

● חברת נתיבי נפט חתמה על חוזה עם חברה זרה אחת להנחת קו צינורות של 24 צול בים. חתימת החוזה נעשתה בצורה מזוהה, כשהיה כבר ידוע שהחברה לא תבצע את העבודה. כתוצאה מכך, בשעה שבוטל החוזה, שילמה נתיבי נפט לחברה הזרה פיצויים בסכום של 275 אלף דולר.

מבול

של שערוריות

וגמאות נוספות ממבול השערוריות של "נתיבי נפט":

● אחד המחסנאים בחברה התלונן כי הציוד שהוא מקבל למחסנים אינו תואם את תעודות המשלוח המלוות אותו. ל-דבריו, נהגו רבים מספקי החברה לציין בתעודות המשלוח כמויות גדולות בהרבה מהציוד שסופק באמת. כאשר ניסה להסב את תשומת לב הממונים עליו לנוהג מוזר זה, הוא הוזמן לוועדת חקירה של מנהל החברה, שהחליט כי אינו יכול להשתלב עוד בעבודה בחברה. האיש פוטר מתפקידו.

● ציוד קידוח ושאיבה יוקר ביותר, שנמצא בשדות הנפט בסיני עם כיבושם, נשלח צפונה ליעדים בלתי ברורים. ציוד בשווי של מיליונים נשלח מראס סודא, אבו רודס, אום בגומה, אבו ונימה ומקומות אחרים, ולא חזר יותר לרשות חברת נתיבי נפט. בכמה מקרים היה צורך להזמין ציוד חדש במקום הציוד שנשלח צפונה ושאישי יודע מה עלה בגורלו.

● טרקטור מסוג D.8, נשלח באחד הימים לצפון לכתובת בלתי ידועה. כא-שר היה צורך בטרקטור כזה במחלקת הציוד המיכני הכבד, ניסו לאתר. הסתבר שהטרקטור הועסק אצל קבלן פרטי בעבור דות פרטיות במצפה רמון. לא ידוע מי קיבל את התמורה על כך. מוסך שתיקן את הטרקטור לפני החזרתו למפעל תבע דמי תיקונים בסך 44 אלף ל"י. למרות שכל חלקי החילוף נשלחו מהמפעל, אחרי ויכוחים הסכים המוסך לקבל רק 30 אלף ל"י עבור התיקון.

● הנהלת נתיבי נפט עמדה למסור עבודה של בניית מיתקן מחליף חום לקבלן פרטי בסכום של 200 אלף ל"י. אברהם יהודי הצליח לשכנע את המזמי-נים לעכב את ההזמנה. הוא הצליח

למד וקבל משכורת!

עד 1500 ל"י לחודש. העובדים ברשת פולקסווגן בישראל נהנים מתנאים סוציאליים, מנחות רבה במקום העבודה ומאפשרות לעבור קורסים נוספים, בשעות העבודה, כדי להתקדם ולעלות בדרגה. לפרטים נוספים נא לפנות בטלפון: תל-אביב — 785111, ירושלים — 522934, חיפה — 523278, רחובות — 951650 באר-שבע — 4474, ק. שמונה — 40311

צ'מפיון מומרים (ישראל) בע"מ
יבואנים כריים של פולקסווגן ומורשה

אליי, פרסום

להשיג בתנאות המובחרות

סטודיו

למחול וג'אז

בהזרכת שמעון לוי

קורסי קיץ החל מ-1 באוגוסט.

פרטים והרשמה: טלפון 247480